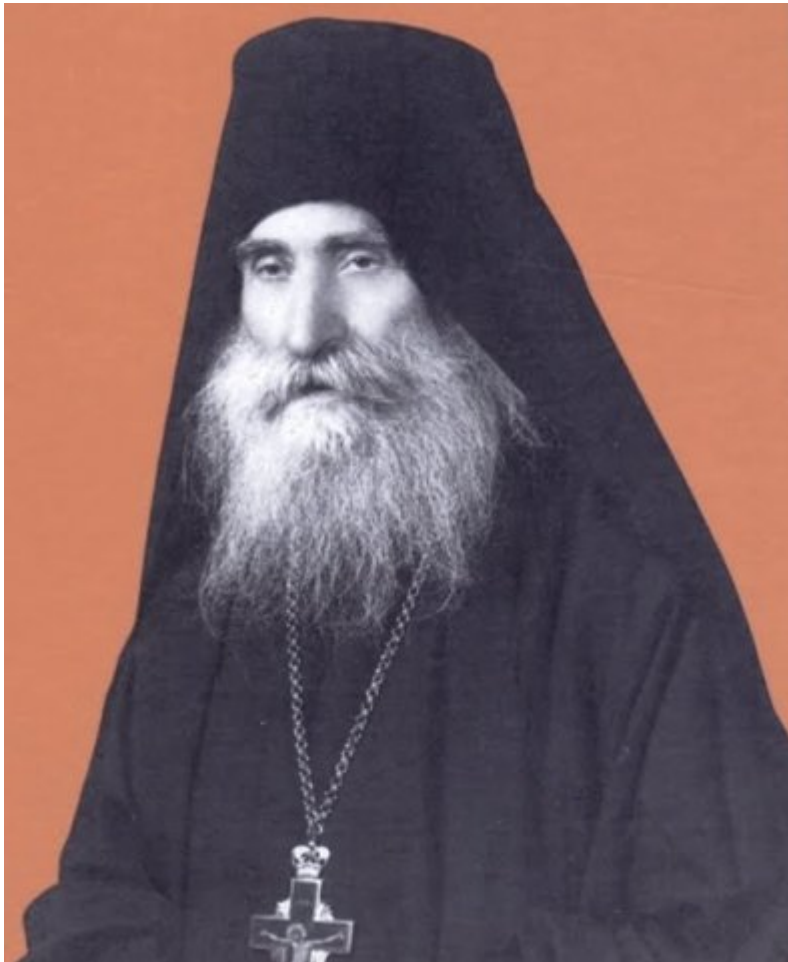

Ο μακάριος Γέρων Ευσέβιος Γιαννακάκης, ο πολυχαρισματούχος (1910 - 19 Ιουνίου 1995)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ο π. Εύσέβιος κατά κόσμον Αντώνιος Γιαννακάκης γεννήθηκε το 1910 στο Γεωργίτσι της Σπάρτης και ήταν το έκτο από τα οκτώ παιδιά της οικογένειας του Ηλία και της Χριστούλας Γιαννακάκη. Άνθρωποι πιστοί και πολύ ευλαβείς ανέθρεψαν τα παιδιά τους εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου. Από μικρός ο Αντώνης ήταν παιδί υπάκουο, πονετικό, «χαριτωμένο». «Ψυχοπόνια μου» τον αποκαλούσε η μάνα του για την ευσπλαγχνική καρδιά του. Ήταν πολύ εγκρατής από μικρός, και άδολος. Ήταν παιδί καλοπροαίρετο. Δεν κούραζε κανέναν. Όταν όμως το απαιτούσε η περίσταση, γινόταν πολύ μαχητικός. Κάποτε πήγε με το θείο του στο βουνό να κόψουν ξύλα. Θα ήταν τότε δέκα ετών. Άκουσε κάποια στιγμή εκεί κοντά έναν άλλο ξυλοκόπο να βλασφημεί τα θεία. Τότε στην καρδιά του μικρού παιδιού φούντωσε η ιερή αγανάκτηση. «Ακούς εκεί, να βρίζει το Χριστό μας, την Παναγία μας!» Με έντονο και αυστηρό ύφος παρατήρησε τον μεγαλύτερο του. Εκείνος δεν μίλησε καθόλου, μάλλον ντράπηκε πού τον παρατήρησε τόσο αυστηρά ένα μικρό

παιδί. Μετά ο θείος του έλεγε και ξανάλεγε στον κύρ Ηλία: «Μωρέ, να δεις επίθεση ο Αντωνάκης!». Και καμάρωνε ο πατέρας για το θείο ζήλο πού είχε στην καρδιά του ο μικρός του γιός. [Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου »](#)